

Dringend nodig: een noodzakelijke correctie op de ethische koers in dit land?

24 juni 2024

(korte versie, 1200 woorden)

België vaart al decennia een 'ethisch progressieve' koers, maar op 9 juni gaf de kiezer een signaal dat dit nu dringend moet gecorrigeerd worden. Abortus, euthanasie, genderzorg, sekswerk..., mag het gezond verstand terugkeren en wat meer balans hersteld worden a.u.b.?

De verkiezingen van 9 juni hebben, zoals verwacht, een **verschuiving naar rechts** opgeleverd: in Vlaanderen, en nog sterker in Wallonië. Welk signaal heeft de kiezer daarmee gegeven? Het gaat niet alleen om een protest tegen (teveel) migratie of rond koopkracht: een groep kiezers doet dat **om ethische redenen**: omdat ze vinden dat de 'progressieve waarden' onze maatschappij doen ontsporen. Hebben progressievelingen alle morele en sociaal-culturele remmen losgegooid? De stijgende cijfers van depressies en burn-outs, verslavingen en vereenzaming, escalerende irritaties, toenemende wachtlijsten in de jeugdpsychiatrie... zijn schrijnend. Het gaat écht niet goed met **de geestelijke gezondheid** van de bevolking, zeker van onze jongeren! Mensen zitten op hun tandvlees, het sociale weefsel versnipperd, ongebreideld individualisme en consumentisme eist zijn hoge tol, de absolute vrijheid verplettert ons, het bruto-nationaal geluk daalt. 'We razen op de afgrond af, maar voorlopig gaat alles goed', aldus Charles Ducal, dichter des vaderlands (2014). De progressieve ethiek is uiteraard niet de enige boosdoener in dit verhaal: ook bijvoorbeeld de neoliberale toepassing van vrije markt dynamieken op alle facetten van het leven treft schuld. Maar progressieve 'waarden' hebben wel moreel bijgedragen tot de beschreven problematiek.

'Ethisch rechts' is **geen pleidooi voor achteruitgang**, maar voor een terugkeer naar gezond verstand en respect voor traditionele waarden. Het klopt niet dat 'conservatief' een scheldwoord is in onze cultuur en media, en 'progressief' een compliment: de balans ligt in het midden. Iederéén wil 'beter', ook rechtse mensen – zij het vaak op andere gebieden. Het punt is dat wat goéd is, bewaard ('geconserveerd') moet worden, en wat minder goed is, verbeterd moet worden. Het culturele erfgoed van onze voorouders in stenen gebouwen willen we *bewaren* - met vele miljoenen zelfs -, maar hun waarden breken we af? De groenen willen de natuur en biodiversiteit *bewaren*, maar het ongeboren leven volgelvrij verklaren? Zijn planten en dieren dan belangrijker voor hen dan mensenlevens?

België zou zagezegd voorop willen lopen **als een gidsland**, maar waarheen? Zijn onze hoge depressie- en zelfmoordcijfers dan zulk voorbeeld? Als de weg op een *slippery slope* naar beneden gaat, moet je niet *vooruit* stormen, maar aan de handrem trekken! Het is hoog tijd om collectief toe te geven dat we al véél te ver gegaan zijn in het **afbreken van de gezonde waarden** en de kostbare erfenis van onze voorouders. Of je dit 'christelijke' waarden wil noemen of 'gezonde'

waarden, het resultaat is hetzelfde. Er is dringend een bijsturing van het ethische beleid nodig, en dat vraagt moedige politici!

Progressief zijn is op zich uiteraard goed, maar **niet elke vooruitgang is een verbetering**. Abortus uitbreiden van 12 naar 18 of 20 weken, het is de waarde van menselijk leven nóg verder devalueren, een signaal dat een foetus al helemaal een wegwerpproduct is. De wet veranderen omwille van een kleine groep uitzonderingen - 371 gevallen in 2021 - is buiten elke verhouding. En abortus onder de categorie 'vrouwenrechten' verpakken is camouflerend taalgebruik: niemand heeft een récht om over een ander (!) menselijk leven te beslissen. Een restrictieve abortuswetgeving is iets om fier op te zijn! Respect voor het leven, voor elk uniek mens, is dé basiswaarde in elk moreel systeem.

Als er extreemrechts bestaat en dat een gevaar vormt, geldt dat voor extreemlinks ook. Als je **ultraprogressieve actiegroepen** moet geloven, dienen omwille van een uiterst kleine groep uitzonderingen alle bestaande genderrollen en normen afgeschaft te worden, uitgevlakt en genivelleerd. Onze taalregels fundamenteel aanpassen om genderneutraal te worden met 'hen en die' voor non-binaire personen, is buiten elke proportie en zelfs niet eens uitvoerbaar. Mensen met **genderdysforie** hebben natuurlijk de beste zorg nodig, maar automatisch en onmiddellijk met 'genderbevestigende' zorg starten is onkritisch, onprofessioneel en voor velen – levenslang - schadelijk. Iedereen met kritische bedenkingen – zelfs wetenschappelijke argumenten - 'transfoob' noemen, is intellectueel oneerlijk en versmoort elk debat. Dat mensen met een eenvoudige verklaring op het stadhuis van gender kunnen veranderen is een onbegrijpelijke keuze geweest die de deur wagenwijd opent voor misbruik. Het hoge aantal zelfmoorden, ook na medische transitie – 19 maal hoger dan 'normaal' – moet elke progressieveling uitermate verontrusten. Als zogenaamde 'vooruitgang' voor een heel kleine groep schade berokkent aan alle anderen, dan is de eindbalans negatief.

Eenzelfde eenzijdigheid zien we bijvoorbeeld inzake **euthanasie**: kiezen voor euthanasie wordt in onze media steevast als 'moedig' voorgesteld - alsof vechten tot het einde laf is? De deur nóg verder openduwen, zoals sommigen willen bij een 'voltooid leven', maakt het de facto tot een begeleide zelfdoding. En het is hoogst problematisch dat de euthanasiecommissie al decennia voorgezeten wordt door een absolute vóórstander, geen neutraal persoon die de balans kan bewaken.

Waar het gaat over **sekswerk**: vinden wij collectief dat dat als een eerbaar, normaal beroep moet beschouwd worden? Waarom wordt het dan op tv constant genormaliseerd, ont-schuldigd, als een vorm van nobel sociaal werk voorgesteld? En dat ook op ons aller VRT, die als publieke omroep neutraal, pluralistisch en waardenvrij zou moeten zijn! Willen we écht het stigma en alle morele bedenkingen daarrond wegnemen?

De seksuele revolutie van de jaren 1960 wordt constant als een 'bevrijding' voorgesteld. Maar het aantal echtscheidingen steeg tussen 1960 en 2013 met 750%: waar toen 1 op 15 huwelijken op de klippen liep, werd het 1 op 2. De **gebroken gezinnen**, nieuw samengestelde gezinnen, stiefouders en mee-

ouders: gemakkelijk is het allemaal niet! De prijs die we voor onze hooggeprezen 'vrijheid' betalen is voor velen hoger dan wat ze erbij winnen. De alleenstaande moeders, de kwetsbaarste groep in onze maatschappij, betalen het gelag cash. En de jongere generaties nog meer: velen starten hun leven zonder de levensnoodzakelijke gezonde hechting en het elementaire basisvertrouwen, nodig om je 'goed in je vel' te kunnen voelen. Zelfs de Vereniging van Vlaamse Seksuologen – niet de Kerk dus! - sloeg in 2018 alarm rond de '**pornoficatie**' van onze maatschappij: dat seks, door haar als een consumptieproduct te behandelen, kapot gemaakt wordt. Waarom de overheid niets doet om gezinnen te ondersteunen, is onbegrijpelijk.

De verschuiving naar rechts is voor velen op ethisch vlak in feite een verschuiving '**terug naar het centrum**': mag het scheefgetrokken boompje weer recht a.u.b.? We willen ook niet in de andere richting doorslaan en waardevolle progressieve standpunten over gendergelijkheid, sociale zekerheid, zorg voor vreemdelingen en klimaat zomaar overboord gooien.

Wij pleiten bij deze voor het oprichten van **een nationale ethische commissie** die alle genoemde morele kwesties gebalanceerd onder de loep neemt en aanbevelingen doet ter bescherming van de levenskwaliteit: met vertegenwoordigers **uit alle levensbeschouwelijke groepen**, en dat in billijke proportie, rekening houdend met minderheden en meerderheden. Dat zou pas echt democratisch zijn en het nationale welzijn bevorderen. Politici zijn niet alleen technocraten: zij hebben mede een morele verantwoordelijkheid, als ze goede 'burgervaders en -moeders' willen zijn voor de bevolking. Niet alleen welvaart, maar ook welzijn staat op de agenda. Deze tijden van regeringsvorming zijn hét momentum hiervoor.

Denktank Inspiratio - <https://inspiratio-denktank.be>

*Ignace Demaerel
Tim Brys
Karel Buntinx*